

ZPRÁVY SBORŮ S PODPOROVANÝMI A MISIJNÍMI MÍSTY

A) Úvod

Statut podporovaného kazatelského místa mají v současné době tyto farní sbory ČCE:

- FS ČCE v Silůvkách – místo prohlášeno za podporované do 31.8.2011
- FS ČCE ve Velké Lhotě u Dačic – místo prohlášeno za podporované do 30.6.2012
- FS ČCE v Chrástu u Plzně – místo prohlášeno za podporované do 30.9.2012
- FS ČCE ve Kdyni – místo prohlášeno za podporované do 31.12.2012
- FS ČCE v Ústí nad Labem – místo prohlášeno za podporované do 31.10.2013
- FS ČCE v Sedlci-Prčici – místo prohlášeno za podporované do 31.5.2014

3. zasedání 32. synodu přiznalo podporu na dobu od 1.10.2009 do 30.9.2011 kazatelskému místu ve FS ČCE v Jičíně, které však dosud nebylo obsazeno.

B) Zpráva o životě FS ČCE v Silůvkách (duben 2010 – březen 2011)

Dne 30.1.2011 se ve sboru konala **seniorátní vizitace**. Vizitační komise (O. Titěra a M. Maňák) konstatovala, že po duchovní stránce je situace ve sboru dobrá a nadějná. Vizitační komise neshledala žádné konflikty, napětí ani závažné nedostatky ve správě sboru. Spolupráci farářky se staršovstvem hodnotí pozitivně. Sbor patří k nejmenším v seniorátu, ale má nadprůměrnou obětavost. Komise konstatovala, že během trvání podporovaného místa došlo k výraznému rozšíření sborové práce i ke zvýšení obětavosti, a že **účel podpory byl naplněn**.

K 31.8.2011 skončí čtyřletá doba podpory. Rádi bychom však v souladu s usnesením synodu požádali ještě o další **prodloužení podpory** o 2 roky (viz žádost sboru doporučená seniorátním výborem), vzhledem k tomu, že sbor má ještě nesplacené dluhy, především vůči JJ, ale také vůči rodině farářky.

Co je nového ve sboru:

- Začaly se konat páteční podvečery jednou měsíčně; setkání věkově neomezená, abychom se lépe poznali a věděli, čím kdo z nás žije (celkem 4×, účast 7–10 osob).
- Od září 2010 se vyučuje náboženství na ZŠ Ořechov (1. stupeň) jako zájmový kroužek, pravidelně se účastní 4 hoši ze Silůvek.
- Od října 2010 se dvakrát měsíčně schází mládež spolu s mládeží nosislavskou, střídavě v obou sborech (účast ze Silůvek průměrně 3).
- Varhanice sboru Martina Matušková byla přijata do tříletého Semináře církevní hudby v Olomouci, který vede církevní kantor Ladislav Moravetz.
- Nárůst žádostí o svatby – v roce 2010 bylo oddáno 26 párů mimo sbor a mimo ČCE.
- Od října 2010 se farářka jednou měsíčně schází s křesťanskou homosexuální skupinou Logos v Brně v klubu YMCA (průměrná účast 10 osob).

Bohoslužby v Silůvkách v roce 2010 se konaly 58× s průměrnou účastí 18 dospělých. Kromě farářky sboru přijali pozvání na kazatelnu 2× Jiří Šimsa, 2× Ondřej Titěra, 1× Martin Prudký, Olga Tydlitátová, Tomáš Jirků a Štěpán Hájek. Čtené bohoslužby nebyly ani jednou.

Večeře Páně byla vysluhována 9× za průměrné účasti 14 osob.

O varhanní a hudební doprovod a zpěv při bohoslužbách se starají 3 varhaníci – Martina Matušková, Martina Kadlecová jr., Jan Šebesta a 2 kytaristé – Petr Matuška a Petr Kadlec.

Bohoslužby v Ivančicích se konají pravidelně jednou měsíčně za účasti 8 osob, večeře Páně byla vysluhována 3×, o kazatelskou stanici i o diasporu sboru pečuje zejména kurátor Dušan Lacko.

Nedělní škola se koná pravidelně každou neděli současně s bohoslužbami, průměrná účast je 5 dětí, učí Marta Šebestová, Dušan Lacko a Petr Kadlec.

Rodinné bohoslužby se konaly 9×, průměrná účast 15 dospělých a 6 dětí.

Biblická hodina bývá pravidelně, konala se 33×, průměrná účast 5.

Konfirmační příprava proběhla 8×, připravují se 3 konfirmandi – Zuzana Najbrtová, Ondřej Kačírek a Michal Kadlec. Chodí vzorně a je s nimi dobrá spolupráce.

Křest se ve sboru nekonal.

Svatby: Počet žádostí o církevní sňatek byl pro mě minulý rok velkým překvapením. S něčím takovým jsem nepočítala ani v neoptimističtějších vizích. Oddala jsem **26 párů**, všechny byly z lidí mimo sbor a mimo ČCE, dobrá polovina ani nebyli křesťané. Místa svatebních obřadů byla různá. Zahrady hotelů, parník, ekologické centrum, sportovní areál, zámecká kaple, 1× také kostely v Silůvkách a v Brně-Židenicích. Setkávání se snoubenci při předsvatebních rozhovorech a s jejich rodinami a přáteli při obřadu byla pro mě velkým dobrodružstvím a zároveň velkou školou. Považuji je za velmi dobrou příležitost k šíření evangelia a vědomí, že Bůh v Ježíši Kristu dává impulsy a pomoc k lásce věrnější, hlubší a obětavější, než jaké by byl člověk schopen sám ze sebe. Mám naději, že předsvatební rozhovory i moje účast na svatbách vzbudí zájem o křesťanskou víru a přispějí k lepšímu pohledu společnosti na církev. Konala se jedna svatba člena našeho sboru (Dušan Lacko ml. měl svatbu v Třebíči).

Pohřby: Byly vykonány 4 pohřby (2 členové sboru a 2 pohřební rozloučení s lidmi mimo sbor).

Sbor má celkem 131 členů. Staršovstvo se sešlo 10×. O činnosti sboru informujeme průběžně na webových stránkách sboru, které spravuje Petr Kadlec, a 2× ročně také sborovým dopisem.

Pastorační návštěvy u členů sboru se konaly příležitostně a dle potřeby.

Události ve sboru chronologicky:

- Duben 2010 – K velikonočnímu období výstava výtvarných děl vytvořených technikou Art Protis, zařídil a uvedl Pavel Kadlec.
Oslavy 100 let Sokola v Silůvkách 17. a 18.4. Přijeli evangelíci z Brna a okolí, kteří mají nějaké vazby na Silůvky, třeba se účastnili skautských táborů. Potěšila nás návštěva faráře Jiřího Staňka s rodinou, rodiny Šimsových, při slavnostních nedělních bohoslužbách kázal Martin Prudký. Výlet rodin s dětmi na kolech do Lednicko-valtického areálu 24.4.
- Květen 2010 – Instalace laviček a stolu do zahrady před kostelem.
9.5. vystoupení pěveckého sboru Izmael z Klobouk u Brna.
16.5. divadelní představení Bilbo compagnie „Kvak a Žbluňk“ (Sylvie Krobová a Jiří Reidinger).
- Červen 2010 – Účast bratrů Justa a Kadlece na seniorátním shromáždění JJ v Kloboukách 20.6.
- Červenec 2010 – Sborový pobyt na táboře v Uhřínově u Velkého Meziříčí 24.–30.7. Škoda, že se pronájem silůveckého skautského tábora netěšil většímu zájmu členů sboru.
- Září 2010 – Sborová neděle 12.9. s jimramovským farářem Tomášem Jirků se vydařila krásně.
- Podzim 2010 – Příprava a nácvik štedrovečerního divadla s názvem Pojd'te s námi do ovčince aneb Ovčí vánoce (25 dětských herců a 7 hudebníků).
- Prosinec 2010 – Hudební a technické přípravy Štedrého večera, 23.12. generálka v Domově na zámku v Myslibořicích, 24.12. plný kostel a vydařené divadlo i celá bohoslužba.
- Březen 2011 – Beseda s Janem Šebestou o jeho služebním pobytu na Sokotře (ostrov patřící k Jemenu).

Seniorátní akce:

- Červen 2010 – 75. výročí postavení modlitebny v Bohuticích 13.6., odpoledního slavnostního shromáždění se zúčastnilo 8 členů sboru, kázala M. Kadlecová.
- Červenec 2010 – 2 běhy tábora pro děti na Blažkově za hojného zájmu dětí ze Silůvek (10).
V 1. běhu M. Kadlecová, M. Matušková a Rost'a Cesar měli na starost kuchyni a vůbec všechno, co se týká stravování, od sestavení jídelníčku, nakoupení surovin až po umývání nádobí.

Ekumenická spolupráce:

- Leden 2011 – Pomoc členů sboru při Tříkrálové sbírce Charity v obci.
Ekumenické bohoslužby v Prsticích 23.1. v ekumenické kapli, zpíval sbor Izmael z Klobouk, a v Dolních Kounicích 30.1. v římskokatolickém kostele sv. Petra a Pavla.
Obě bohoslužby byly hojně navštíveny a měly dobrý ohlas.

Stavební činnost sboru:

- Leden–srpen 2010 – Dokončování půdní vestavby na faře (od září je podkroví obýváno a užíváno).

- Březen 2011 – Izolace stropu modlitebny a kanceláře minerální vlnou Isover. Investice za 20 tis. Kč zaplacená dary členů sboru.

Členové a přátelé sboru se účastní nejrůznějších seniorátních a celocírkevních shromáždění, sborových brigád, připravují pohoštění na sborová setkání. Dobrá je i spolupráce sboru a OÚ Silůvky.

Ze zprávy je patrné, že život sboru se skládá z mnoha různých aktivit, k nimž přispívají členové i přátelé sboru. Naše společné díky však patří na prvním místě Pánu Bohu, který z nás tvoří společenství a zasévá mezi nás lásku, moudrost a pokoj svým Duchem svatým.

Za staršovstvo sboru Martina Kadlecová, farářka

C) Zpráva o životě FS ČCE ve Velké Lhotě u Dačic (od 1.7.2010 do 31.1.2011)

Co z připraveného projektu se podařilo uskutečnit během sedmi měsíců podpory:

1. **Chtěli jsme zachovat stávající aktivity sboru**, tj. bohoslužby včetně kazatelské stanice, biblické hodiny, spolupráci s okolními sbory, ekumenickou spoluprací, spoluprací s Festivia Chorem a se společností Veritas.

Stávající aktivity byly zachovány v plném rozsahu.

2. **Chtěli jsme otevřít faru i nečlenům sboru** (do konce roku 2010).

I při omezeném provozu z důvodů dlouhodobé zdravotní indispozice farářky se podařilo udržet spolupráci s Českým svazem žen. Byly uspořádány akce „Gelové svíčky“ v listopadu 2010 a „Malování na textil“ v prosinci 2010. Spolupráci hodnotíme jako dobrou, účast kolísá mezi 20 a 40 lidmi podle lákavosti programu. Sborové prostory by potřebovaly úpravy (odstranit plíseň, vymalovat), aby se v nich účastníci cítili příjemněji.

Děti i jejich maminky, účastnice kreativních akcí, přijaly farářku jako součást svého světa.

Obecní úřad v Kunžaku zdarma zapůjčil Obecní dům ve Valtínově pro dvě sborové akce (Gelové svíčky a Malování na textil). Akce nebylo možno pořádat na faře ve Valtínově, která nemá vytápění. Dobrovolné vstupné uhradilo náklady na materiál i cestovné farářky – lektorky.

Objevila se anonymní reakce na pořádání kreativních akcí – velmi negativní písemné doporučení, aby farářka místo letního korálkování raději myla okna na faře. Reakcí se zabývalo staršovstvo a rozhodlo se v akcích pokračovat. Z anonymity je zřejmé, že se ve Lhotě diskutuje o vhodnosti či nevhodnosti pořádání akcí pro lidi, což hodnotím velmi kladně.

V kostele ve Valtínově byly uspořádány dva hojně navštívené koncerty.

3. **Chtěli jsme vytvořit prostor pro rodiny s dětmi** – klub Sluníčko (do konce roku 2010).

Uskutečnily se pouze dvě akce společně s Českým svazem žen – Letní korálkování a Plínky s láskou ušité. Od září 2010 musela farářka spolu se staršovstvem za přítomnosti seniora stanovit priority sborové práce – důvodem bylo těhotenství farářky a s ním spojené zdravotní komplikace.

Společně jsme se rozhodli nezahajovat kroužek pro děti a místo něj raději pořádat jednorázové akce pro matky s dětmi.

4. **Chtěli jsme podpořit děti** (částečně již dříve realizováno, některé cíle do konce roku 2012).

a) Chtěli jsme zahájit vyučování náboženství na školách ve Velké Lhotě a v Dačicích.

Vyučování se nekonalo ani na jednom místě, místo toho měly děti šanci přijít tvořit na faru.

b) Chtěli jsme nedělní školu, rodinné neděle, bohoslužby pro děti (do konce roku 2012).

Místo nedělní školy farářka maluje pro děti leitmotiv kázání s drobnými úkoly k domalování. Děti jsou v průběhu celé bohoslužby v kostele, mají možnost být dětmi a chápat kázání po svém. Do kostela za lavice byl přidán stoleček, pastelky a židličky pro děti, aby se v průběhu kázání mohly zabývat malovaným kázáním. Maminky to uvítaly. Protože děti vyžadují asistenci maminek, je pro maminky připravena tištěná verze kázání pro dospělé.

5. **Chtěli jsme podpořit střední generaci** (do konce roku 2010).

Kurz meditace a autogenního tréninku se konal pouze ve Valtínově; účastníci kurzu (9 žen a 1 muž) si kurz chválili, byly navázány nové vztahy, kurz hodnotím jako vydařený i pro mě osobně.

6. **Chtěli jsme podpořit seniory** (do konce roku 2011).

V rámci podpory seniorů se sníženými sluchovými funkcemi bylo zavedeno tištěné kázání, které si senioři mohou odnést domů. Tuto službu využívají také ti, kteří problémy se sluchem nemají.

7. **Chtěli jsme nacházet nové spolupracovníky** (do konce roku 2011).

Některé členy sboru se podařilo zapojit do prvního čtení při bohoslužbách. To otevřelo cestu ke čteným bohoslužbám, které jsou v současné době schopny vykonat dvě členky sboru, jedna ve Velké Lhotě a druhá ve Valtínově. Výrazně se tím posílila samostatnost sboru a nezávislost na službách farářů z okolí.

Sbor má v současné době dvě příležitostné varhanice.

8. **Chtěli jsme zůstat otevření pro nové možnosti** (stále).9. **Chtěli jsme otevřít cestu pro jiné mody fungování sboru** (do konce roku 2011).

Sbor je i nadále z větší části závislý na práci faráře, učí se samostatně pečovat o drobné opravy na farách, podařilo se zavést čtené bohoslužby v době dovolené či náhlé nemoci faráře.

Od 1.2.2011 je sbor administrován po dobu mateřské dovolené faráře. To může pomoci členům sboru v aktivnějším zapojování do řízení chodu sboru.

Sbor žádá o pozastavení podpory místa z důvodů dlouhodobé administrace od 1.2.2011.

Zprávu podává Kateřina Frühbauerová, farářka.

D) Zpráva o životě FS ČCE v Chrástu u Plzně (březen 2010 – březen 2011)

S vděčností za možnost využití institutu podporovaného místa předkládáme zprávu o pokračování dlouhodobého projektu obnovy a rozvoje života sboru za uplynulé období.

Bohoslužby se konaly v sídle sboru každou neděli a o svátcích v 9.30. Svatá večeře Páně je vysluhována v adventu, ve vánočním a ve velikonočním období při každých bohoslužbách, jinak jednou měsíčně a o svátcích. Průměrná účast vzrostla za uplynulý rok ze 13 na 16 účastníků. Kromě toho se jednou měsíčně konají bohoslužby v místním Domě s pečovatelskou službou.

Každý týden v pátek se koná **setkání s Biblií**. V loňském roce jsme probírali na pokračování Zjevení Janovo a uspořádali rovněž několik tematických cyklů s tématy „pokání“ a „bohoslužba v Biblii“. Během adventu se místo biblické hodiny konaly **roráty** – večerní modlitba se starými adventními zpěvy.

V Základní škole v Chrástu probíhá výuka nepovinného předmětu **náboženství**, kterou koná farář sboru společně s katolickým kolegou.

V loňském i letošním roce probíhá rovněž **katechumenát**. V roce 2010 přijali křest dva dospělí a jedno dítě. Letos se připravuje na křest jeden dospělý a bylo pokřtěno jedno dítě.

Duchovní intenzivně **spolupracuje s plzeňským střediskem Diakonie ČCE**, kde koná biblické chvíle v Denním stacionáři Človíček, v centru SOS Archa nabízí pastorační poradenství, spoluorganizuje „Hovory v Arše“ a celkově doprovází život organizace po duchovní stránce.

Významný je **ekumenický rozměr života sboru**. S katolickou farností v sousední Dyšíně konáme společné bohoslužby v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů a o Ekumenické neděli. Kromě toho se několikrát do roka scházíme ke společným biblickým hodinám a modlitbám. Na Velikonoce jsme společně nacvičili Pašijové hry a na Vánoce hru vánoční. Představení v obou obcích přilákala mnoho lidí mimo církev.

S nečekaným ohlasem se setkalo také obnovení tradice **setkání u sochy M. Jana Husa** v den památky jeho smrti.

Každý měsíc se konají *Čaje o páté* – setkání se zajímavými hosty, promítáním filmů nebo besedami, kterých účastní lidé ze širokého okolí. Promítali jsme například film *Hlad* z festivalu Jeden svět, představili myšlenku spravedlivého obchodu Fair-trade, debatovali o odpovědném přístupu ke stvoření, hostili recitál písničkáře Slávka Klecandra a adventní koncert.

Pokračovala *spolupráce s mateřským centrem Sluníčko*, s nímž provozujeme na farské zahradě dětské hřiště a konáme příležitostné akce (např. Vítání sv. Martina, hledání velikonočního zajíčka, brigády apod.)

Sbor vydává při příležitosti začátku školního roku, Vánoc a Velikonoce *zpravodaj*. O životě sboru informují také webové stránky, facebookový profil nebo místní list Kulich.

Významným mezníkem v životě sboru se v loňském roce stala *stavba zvonice* na sborovém domě. Při sbírce v obci se vybralo 85 000 Kč a požehnání zvonu se stalo významnou obecní slavností.

V současné době nás zaměstnávají především přípravy projektu *Živá fara Chrást*. Sborový dům projde rekonstrukcí, při níž bude zvětšena jeho kapacita a vzniknou v něm prostory pro aktivity zaměřené k široké veřejnosti. Tento projekt chápeme jako misijní a diakonický a očekáváme, že se stane významným předělem v dalším budování a růstu sboru.

Pro budoucnost sboru a pro smysluplné využití kazatelského podporovaného místa je důležité rovněž stálé *vyššování finanční obětavosti*. Salár v roce 2009 činil 50 250 Kč a v loňském roce 55 500 Kč. Sbírký v roce 2009 činily 11 843 Kč, v loňském roce už 13 293 Kč. Věříme, že stálý růst počtu lidí, kteří se aktivně podílejí na životě sboru, i jejich finanční obětavost povedou k ekonomické soběstačnosti společenství.

Za FS ČCE v Chrástu Karel Šimr, farář

E) Zpráva o životě FS ČCE ve Kdyni

FS ČCE ve Kdyni na Šumavě patří do Západočeského seniorátu. V evidenčním dotazníku za r. 2009 vykazoval 140 členů. Při podzimním přepsání kartotéky se počet členů o něco snížil, stovka zbylých lístků v kartotéce však bohužel neodpovídá počtu bratří a sester podílejících se na životě sboru.

Jako řádná duchovní naposled ve sboru působila jáhenka Renata Šilarová, která odešla v roce 1995. Od této doby byl sbor administrován. Sbor byl bez faráře až do září 2010, kdy jsem do něj nastoupila. 32. synod ČCE na 4. zasedání v květnu 2010 prohlásil kazatelské místo ve Kdyni za podporované na dobu dvou let 2011–2012. Za toto opatření je sbor vděčný, neboť za stávající finanční situace by za svého faráře nebyl schopen odvést poměrnou částku do Personálního fondu.

Tato zpráva by se měla vztahovat k podporovanému místu, tedy hodnotit mé působení ve Kdyni od ledna 2011. Já si však dovoluji představit sbor ve Kdyni tak, jak ho poznávám od svého nástupu v září 2010.

Sedm měsíců ve sboru je krátká doba na poznání, jak to chodí ve Kdyni, jak to šlape či nešlape ve sboru. Je to krátká doba k vzájemnému seznámení. Mám stále pocit, že jsem na začátku své práce a že se rozkoukávám.

Bohoslužby se v našem sboru konají pravidelně každou neděli (třetí neděli v měsíci a o svátcích je vysluhována večeře Páně). Průměrně navštěvuje bohoslužby jedenáct lidí (počítáno i s dětmi). Toto číslo se příchodem faráře prozatím nijak nezměnilo.

Nedělní škola: Pro děti, které se účastní bohoslužeb, jsme se na podzim pokusili zavést dětské bohoslužby, nedělní školu, která by probíhala současně s bohoslužbami. Pokus se nezdařil kvůli turnusové práci možného učitele nedělní školy a kvůli nepravidelné účasti dětí.

Dětské bohoslužby: Začalo to na Boží hod vánoční. Děti ze sboru zahrály při bohoslužbách vánoční hru a následné kázání bylo určené hlavně jim. Když nevyšel pokus s nedělní školou ve Kdyni, mají děti zatím jen dvě možnosti. Buď zůstat doma hezky v teple postýlky a bavit se dětskými pořady v televizi, nebo jít statečně se svými rodiči do kostela a nudit se dospěláckými bohoslužbami. Vážím si toho, že děti tuto cestu se svými rodiči podle možností podnikají. Od února 2011 jsou v našem sboru jednou měsíčně tzv. dětské bohoslužby – děti se podílejí na přípravě a pak i na průběhu bohoslužeb.

Bratři a sestry při bohoslužbách: Co je v jiných sborech naší církve standardem, je u nás horkou novinkou – pravidelná spolupráce členů sboru při bohoslužbách. Každou neděli čte první biblické čtení některý z bratrů či sester. Při vysluhování VP podává presbyter chléb.

Společenství po bohoslužbách: Po bohoslužbách zůstávají členové sboru v presbyterně a bratrské společenství pokračuje při rozhovoru u kávy nebo čaje.

Biblické hodiny pro dospělé: Od října se pravidelně setkáváme nad Biblí. Čteme a vykládáme Markovo evangelium. Průměrná účast je 4.

Setkávání dětí: Děti přicházejí každé úterý na faru, kde si vyprávíme o bohoslužebném životě podle knihy Hrajeme si v Boží zahradě. Průměrná účast jsou 3 děti.

Sborový dům – koncertní sál: V adventu a na konci školního roku se v našem sboru pravidelně koná koncert pěveckého sboru ZŠ Radost. Sborový sál je v tento čas plný rodičů, prarodičů a dětských kamarádů, kteří si přijdou poslechnout své milé.

Ekumena: Ve Kdyni je živá římskokatolická farnost, s níž společně konáme shromáždění v aliančním týdnu modliteb a při příležitosti mezinárodního dne modliteb v březnu.

Pastorační návštěvy: „*Od zřízeného nového kazatelského místa ve sboru očekáváme především aktivní pastorační působení formou návštěv členů sboru – zejména těch, kteří se životu sboru vzdálili...*“ Tak znělo přání sboru. Návštěvy faráře v rodinách, a to i v rodinách členů sboru, jsou však přijímány velmi rezervovaně. Členové sboru bývají překvapeni mou otázkou: „Mohu vás navštívit?“

Sbor ve Kdyni je živým společenstvím bratří a sester, kteří se podle svých možností podílejí na životě sboru. Členové sboru jsou zvyklí obstarávat řadu sborových aktivit v oblasti duchovní, administrativní i hospodářské. Přesto se doba bez faráře na sboru podepsala. Sbor ve Kdyni tvoří převážně jednotlivci, popř. jeden rodič s dětmi. Vyslat pozvání do rodin členů sboru je těžší, než se mi na první pohled zdálo. Členové sboru ne vždy považují naše shromáždění za přitažlivá pro své nejbližší.

Patnáct let bez faráře je dlouhá doba. Jako svůj prvořadý úkol (což není úplně to správné slovo) proto vnímám budování důvěry. Snažím se podporovat a prohlubovat důvěru ve všech rovinách sborového života, ale především v jednotlivých vztazích mezi farářem a bratrem či sestrou a jejich rodinou. Druhý úkol, který však zdaleka není pouze úkolem faráře, je vystoupit z tohoto základu a stát se otevřeným společenstvím.

Za FS ČCE ve Kdyni Daniela Zapletalová Grollová, farářka

F) Zpráva o životě FS ČCE v Sedlci-Prčici

Náš sbor získal statut podporovaného místa na dobu čtyř let od 1.6.2010 do 31.5.2014.

Pravidelný sborový program

- Neděle v 8.00 bohoslužby (první neděle v měsíci – rodinné bohoslužby)
- Středa v 18.00 setkání žen
- Čtvrtek v 18.00 biblická hodina – děti
- Čtvrtek v 18.45 konfirmandi
- Pátek v 19.00 biblická hodina – dospělí
- Poslední pátek v měsíci ve 20.00 staršovstvo

Bohoslužby

- Členové sboru se scházejí k pravidelným nedělním bohoslužbám.
- První neděle v měsíci se konají rodinné bohoslužby.
- 1. čtení čtou presbyteri, při rodinných bohoslužbách děti.
- Po bohoslužbách všichni posedíme v přátelské atmosféře při kávě, čaji a občerstvení.

Biblické hodiny

- Biblických hodin pro dospělé se účastní 10–13 lidí.
- Dětské biblické hodiny navštěvují 4 děti.
- Na konfirmaci se připravuje 6 dětí.

Staršovstvo

- Staršovstvo se schází pravidelně jednou za měsíc. Má 7 členů a 2 náhradníky.
- Schůzi se účastní administrátor, farář Tomáš Trusina z Benešova.
- Program jednání se skládá z rekapitulace událostí ve sboru v minulém měsíci a z připomínek členů k tomu, co se událo. Potom pokračujeme rozhovorem o programu na nadcházející období. Staršovstvo reaguje také na podněty a požadavky seniorátního výboru a synodní rady.

Děti a mládež

- Děti a mládež z našeho sboru se účastnily víkendových pobytů a letního tábora, které jsme pořádali ve spolupráci s benešovským sborem.
- Mládež zajišťuje hudební doprovod při rodinných bohoslužbách.
- O vánocích děti z našeho sboru spolu s dětmi z Benešova a z azylového domu ve Vlašimi hrály vánoční divadlo za hojné účasti diváků.

Ekumenická spolupráce

- Jednou za 2–3 měsíce se scházíme ke společným biblickým hodinám s místními katolíky, které bývají střídavě na naší a na katolické faře.
- 3.7.2010 nás pozval místní katolický farář na návštěvu okolních kostelů s prohlídkou a přednáškou o historii.
- Účastním se pravidelných schůzek se zástupci církví z okolí (církve metodistická, husitská, bratrská, katolická, adventisté, unitáři).
- Z těchto setkání vznikla myšlenka husovských slavností, které se konaly 6.7. v lese u Petrovic (na „Husově kazatelně“). Po bohoslužbě slova jsme vyslechli muzikál Mistr Jan Hus v provedení Richarda Pachmana a Dity Hořínkové. Příprav se účastnil též starosta Petrovic, který se také postaral o bohaté pohoštění. Slavností se účastnili i lidé nepatřící k žádné církvi.
- V lednu jsme se účastnili aliančního týdne modliteb.
- 16.1. se v naší kapli konaly ekumenické bohoslužby.

Pastorace

- Dokončila jsem kartoteku sboru, konám pastorační návštěvy. Navštěvuji pravidelné i nepravidelné účastníky sborového života.
- Členům, kteří se neúčastní pravidelného sborového programu, nosím sborové dopisy, chodím přát k narozeninám, informuji o činnosti sboru a zvu na naše akce.
- Dvakrát týdně navštěvuji nemocné v místní LDN.
- Jednou týdně chodím do Dětského domova se školou v Sedlci-Prčici (školské zařízení pro výkon ochranné výchovy dětí a mládeže). Vyprávím dětem příběhy z Bible a pak si o nich povídáme.

Spolupráce s místním informačním centrem

- Informace o sboru (bohoslužby, sborové aktivity, kontakt na kazatelku, nabídka osobních rozhovorů) jsou na internetových stránkách města.
- Nabídky sborových akcí vycházejí v místních periodikách.
- Po nabídce osobních rozhovorů (pastorační péče), která vyšla v místních novinách, se ozvalo několik zájemců (lidí mimo církev).

Návštěvy

- V červnu k nám zavítal sbor z Prahy-Vršovic s manžely Ortovými.
- V červenci u nás proběhl týdenní dětský tábor – Marta Zemánková s dětmi.
- V srpnu u nás několik dní pobyla Elen Plzáková s dospělými i dětmi a navštívili nás bratři a sestry ze sboru v Praze-Jarově. Po společném obědě jsme podnikli výlet do okolí.
- V září u nás strávil 2 dny Jáchym Gondáš z baptistického sboru v Praze, přijeli se ženou, dětmi i dospělými ze svého sboru.

Posezení s hostem

- V červnu 2010 nám vyprávěl farář Jaromír Dus, jak vznikala duchovní služba v armádě.
- V únoru 2011 měl farář Josef Bartošek přednášku v „Ateliéru“ (místní komunitní centrum) o své

studijní cestě do Indie.

- V únoru farář Mikuláš Vymětal přednášel na téma Mezináboženský dialog.
- V březnu měl vikář Dalibor Antalík přednášku na téma Utrpení spravedlivého v mimobiblických tradicích.
- V prosinci se v naší kapli konal vánoční koncert dětí místní ZUŠ (účinkovaly i děti ze sboru).
- Těchto akcí se zúčastnili i lidé mimo církev.

Co se ještě u nás děje

- Slavíme společně narozeniny (hlavně ženská část sboru).
- Podnikáme společné výlety, návštěvy koncertů, divadla, přednášek.
- Zvýšil se počet účastníků bohoslužeb.
- Zvýšily se peněžní sbírky.
- Náš sbor se rozrostl o 2 dospělé členy (křtem a přestupem).
- Dokončujeme internetové stránky sboru.
- Scházíme se pravidelně k brigádám při úklidu sborové místnosti a kostela.
- Opravy v kostele, výměna rozbitých oken, natírání oken – provádí Václav Janděčka.
- Místo žádosti o dotaci (Občanskému sdružení MAS Krajina srdce) na odstranění vlhkosti budovy a úpravu sborových místností jsme se prozatím rozhodli vykonat nezbytné úpravy svépomocí.
- Na návrh starostky budeme v říjnu žádat město Sedlec-Prčice o peněžní podporu na fasádu kaple.
- Na závěr chceme poděkovat všem, kdo nám umožnili získat statut podporovaného sboru. Můžeme se v klidu soustředit na práci ve sboru i mimo sbor a nežijeme v obavách, jak zaplatíme Personální fond.

Zprávu podává jáhenka Pavla Janděčková.

G) Zpráva o životě FS ČCE v Ústí nad Labem

V prvním roce trvání podporovaného místa v ústeckém sboru ČCE jsme dokončili revizi skutečného stavu naší členské základny. Osobně jsme vyhledali a navštívili v kartotéce z dřívějšíka evidované členy a snažili se oživit kontakt se sborem. Při té příležitosti jsme museli konstatovat, že nadpoloviční většina evidovaných členů se už dlouho na uvedených adresách nezdržuje. Doptáváním u sousedů jsme zjistili, že velká část bývalých členů se buď odstěhovala neznámo kam (např. k dětem nebo do domovů důchodců v jiných městech), nebo že zemřeli sami či jejich pozůstalí nevzali v potaz možnost evangelického církevního rozloučení s nimi. Část zmizela beze stopy. Několik navštívených vyjádřilo svůj podiv nad tím, že jsou evidováni jako členové sboru ČCE a dali najevo odstup a nezájem. Některé nemobilní členy sboru, kteří se ze zdravotních důvodů již dlouhodobě nemohou účastnit bohoslužeb, se nám takto podařilo podchytit.

Abychom se mohli scházet k bohoslužbám a generačním setkáním, dokončili jsme opravy oken a dveří ve sborovém domě v Ústí, hlavním sídle sboru.

Prohloubili jsme spolupráci s různými organizacemi ve městě – zejména s Dobrovolnickým centrem, Probačním a mediačním centrem, Fokusem a občanskými sdruženími Jurta a RAMI. Spolupráce s těmito organizacemi otevírá naše společenství širší veřejnosti a je vzájemně prospěšná. Lidé, kteří v našem kraji nejsou zakořeněni v evangelické tradici, mají tak přístup do společenství sboru, mohou nahlédnout do jeho činnosti a dokonce se na ní z části aktivně podílet. Snažíme se tímto způsobem vyjít vstříc lidem, kteří by sami sborové prostředí pravděpodobně nevyhledali, ale buď sami potřebují pomoc, nebo mají potřebu pomáhat. Tak se nám daří navázat kontakt s veřejností v lidnatém krajském městě. Dále se snažíme efektivněji pracovat se skupinkou dětí ze sobotní školy. Výuka mladých hráčů na pozoun se v loňském roce úspěšně rozeběhla za podpory Saské pozounové misie. Po počáteční euforii však dvě děvčata s pravidelným cvičením hry na pozoun přestala. V současné chvíli se tak dechový soubor zmenšil na 5 různě vyspělých a motivovaných hráčů.

Pokračujeme v kazatelské a pastorační činnosti v sídle sboru, v kostele a kazatelských místech, v nemocnicích, domácnostech a domovech důchodců, zejména v domově pro seniory v Doběticích, který se stal naším pravidelným kazatelským místem každou druhou neděli v měsíci. Spolupráce je vzájemně přínosná jak pro obyvatele a vedení Domova, tak i pro sbor. Umožňuje sboru také částečnou úsporu zdražených energií.

Využíváme a podporujeme možnosti rozmanitých ekumenických kontaktů (nejen během aliančního

týdne) a projektů kraje a města. Velmi dobře se rozvíjí spolupráce s Církví bratrskou a s Církví adventistů sedmého dne (generační zájmové kroužky, např. kluby zdraví CASD, taneční setkávání s izraelskými tanci v Církvi bratrské nebo tradiční společné výlety na Opárno na velikonoční pondělí) a také spolupráce s Církví římskokatolickou. Dle svých možností se aktivně zapojujeme do ekumenických projektů (např. na Noc kostelů chystáme koncert v Červeném kostele s vystoupením Dresdner Kapellknaben, komorním sborem absolventů Landesmusikgymnasias Wernigerode a dalšími interprety duchovní a klasické hudby). Podobný charakter mívají každoroční shromáždění pořádaná od roku 1990 naším sborem 17. listopadu. Tato shromáždění jsou určena pro širokou veřejnost a bývají překvapivě dobře navštívena (listopadovou slavnost v roce 2010 navštívilo 87 návštěvníků, na Dny evropského dědictví a Noc kostelů přišlo do Červeného kostela na 200 návštěvníků většinou z ústeckého kraje, nikoli však přímo z našeho města). Návštěvníci se nestanou rázem členy sboru, to by byla naivní představa. Nemůžeme, jak se to dělo v minulosti, zaevidovat každého jen proto, že se jednou ze zvědavosti zúčastnil našeho shromáždění. Doufáme však, že se touto cestou nejen ústecký sbor, ale celá církev zviditelňuje a dostává do povědomí sekulárního obyvatelstva. Setkání může být pozváním a podnětem k vyhledání společenství ČCE v našem městě nebo jinde, odkud návštěvník přichází (Teplíce, Chomutov, Most, Litoměřice, Lovosice atd.). Za tímto účelem jsme publikovali barevný letáček se základními informacemi a kontakty na sbor a církevní webové stránky, který při podobných příležitostech dáváme návštěvníkům k dispozici a k rozebrání. Bude-li to z Ducha, přijdou třeba jednou po naznačené cestě noví členové do společenství naší církve.

Staršovstvo sboru se, úměrně k celkovému počtu členů, přirozeně zredukovalo. Po ukončení volebního období manželů VI. Meislové a I. Broučka (kurátorka a pokladník), kteří do staršovstva znovu nekandidovali z rodinných a zdravotních důvodů, zvolilo staršovstvo na uvolněné funkce ze svých řad další presbytery a členy sboru. Další presbytery zatím není třeba povolávat. Ústecké staršovstvo má v současné době 7 členů a dva náhradníky. Sbor, ke kterému se vědomě hlásí 47 členů, se potýká s jakousi rozpačitostí některých členů ujmout se odpovědnosti za konkrétní úseky sborové činnosti. Sborová práce tak spočívá na ramenou hrstky statečných, kteří sbor nesou jak konkrétními pracovními úkony, tak finančně. Snažíme se získat posily, aby se váha odpovědnosti mohla rozdělit na více ramen a paží. Zvažujeme také možnosti odlehčení od břemen, zejména nemovitého majetku. Staršovstvo již postupně dospělo k náhledu, že provoz sboru ve třech objektech je neudržitelný. Stále hlasitěji se ozývá zprvu tabuizovaný názor, že by bylo dobré prodat sborovou budovu v kazatelské stanici v Trmicích, kde se sbor k bohoslužebným setkáním již neschází. Do budovy zatéká a bude potřebovat opravu střechy. Na údržbu a provoz jen z části využívaného objektu nemá sbor financovaný 22 salárníky (tj. 28 hlasovnými údy) potřebné prostředky. Sborové shromáždění (které se bude konat 20.3.2011) na doporučení bratrů seniora a konseniora Ústeckého seniorátu rozhodne, zda sbor podnikne potřebné kroky a nabídne trmický objekt k prodeji, či nikoli.

Sbor je malý a finančně vyčerpaný, ale členům na něm záleží. Je nás ve velkém městě jen hrstka, ale snažíme se s pomocí Boží a ze všech svých sil zajistit základní funkce sboru. Jistěže zatím v malém měřítku. Máme však radost z každého malého úspěchu, z každého nového návštěvníka. Rmoutí nás, že řada našich dlouholetých obětavých členů postupně umírá. I letos jsme se museli rozloučit se 13 členy. Se třemi z nich jsme se rozloučili v bohoslužebném shromáždění v sídle sboru či v krematoriu. O úmrtí zbývajících členů jsme se dověděli až zpětně. Rodinní příslušníci či sociální pracovníci nepovažovali za nutné kontaktovat při úmrtí sbor a pohřbili zesnulé bez obřadu.

Starosti sboru o holou existenci přetrvávají, dosud se nám ve sboru nepodařilo nastolit takovou platební schopnost, abychom mohli stát na vlastních nohách. Máme však za to, že sbor, byť skrovně, žije a zastává strategickou pozici ve stotisícovém městě. Ovšem existenční nejistota sboru na vitalitě spíš ubírá, než by burcovala k větší obětavosti. Hranice únosnosti finančního zatížení našich členů byla již dosažena a překročena. Větší obětavost nelze ani v nadcházejícím roce očekávat. Sbor se snaží působit misijně vně i uvnitř, ale na každém kroku stále naráží na finanční nedostatek. Investujeme-li prostředky do práce s dětmi, chybí nám pak na úhradu otopu či vodného, spojenou s pravidelnými shromážděními ke slyšení Slova a vysluhování svátostí.

Jsme vděční, že jsme s pomocí půjčky Jeronýmovy jednoty mohli dokončit opravu a částečnou výměnu ztrouchnivělých oken a dveří v hlavním sídle sboru, které je využíváno v neděli i ve všední dny. Vnější dveře a okna byla repasována, opravena, zčásti nahrazena novými a následně jednotně několikrát nalakována. Doufáme, že na předem schválený výdaj, hrazený půjčkou od Jeronýmovy jednoty, obdržíme slíbenou pomoc ze sbírky GAW, kterou mj. také pro nás vykonali v roce 2010. Další nutné opravy jsou však na dohled. Ani hlavní sídlo sboru ještě stále není v takovém

stavu, aby jeho užívání bylo bezpečné podle platných norem. I v tomto roce lze počítat s tím, že mohou nastat nečekané výdaje s odstraňováním různých havarijních stavů (např. lze v dohledné době očekávat nutnou opravu elektrorozvodů nebo odkouření a výměnu plynového kotle, který již svou životností překonal amortizaci). Zcela neodkladně budeme muset provést opravu střechy na sborovém domě v kazatelské stanici Trmice, kam po zimě silně zatéká.

Bolestivou skutečností je vysoká kriminalita v našem městě a kraji. Její důsledky na nás opakovaně těžce dolehly. Také v roce 2010 došlo ke vloupání do našich objektů, tentokrát do kostela apoštola Pavla v Ústí, při kterém byly sběrači kovů vandalsky poškozeny cenné historické varhany, nákladně zrestaurované v roce 2005 s velkým nasazením mé předchůdkyně ses. farářky Pavloskové. Byl také odcizen drobný mobiliář, poškozeny zámky dveří a skříní i kostelní lavice. Sbor tak opět zažil trpký pocit bezmoci. Snažíme se udělat krok vpřed a někdo nás vždy spláchne o několik desítek metrů nazpátek. Celková škoda byla znalcem odhadnuta na sumu přes 200 000 Kč. Vzhledem k tomu, že mladiství pachatelé byli po několika měsících dopadeni, není možno počítat s úhradou škody od pojišťovny a bohužel patrně ani od pachatelů. Ve spolupráci s CČSH jsme zajistili přístupy do kostela, znovu zamezili vstupu zlodějům, ale na opravu varhan a mobiliáře nemáme potřebné prostředky. Kulturní památka by potřebovala zajistit lépe než jen visacími zámky a vložkami FAB, ale více si v současné době nemůžeme dovolit.

Ústecký sbor živoří ve velmi těžkých podmínkách, je však životaschopný a pomalu se rozvíjí. Proces růstu ale bude dlouhodobou záležitostí, nelze očekávat boom v příštím roce nebo napřesrok. Děkujeme za poskytnutou podporu od povšechného sboru a doufáme, že budeme schopni dostát postupně se zvyšujícím nárokům na sebefinancování, ačkoli zatím cestu k této soběstačnosti teprve hledáme. Děkujeme a zároveň prosíme za podporu nejen finanční, ale také modlitební. Práce je dost a dělníků je málo.

Jménem staršovstva sboru Marie Molnárová, farářka